

การพัฒนาการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาวอลเลย์บอล
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
The Development of Hybrid Training to Promote the Volleyball Skills for
Matthayomsuksa 1 Students

พัฒนธรพงษ์ ธรรมิฤทธิ์^{1*} และทิพย์รัตน์ สุริยานุวัตร²

Pattharapong Thornmerith^{1*} and Thipharat Suriyanuwat²

¹นักศึกษา ปริญญาโท คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹Master Student of Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University

²Lecturer from the Faculty of Educational Rajabhat Maha Sarakham University

*Corresponding author: Thipharatsuriyanuwat@gmail.com

Received: 17 March 2025

Revised: 2 April 2025

Accepted: 3 April 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาวอลเลย์บอลให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องทักษะกีฬาวอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75 3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะกีฬาวอลเลย์บอล และแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดฝึกอบรม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวน 174 คน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้ามา (โรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด) ปีการศึกษา 2567 โดยการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.50/79.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อเทียบกับเกณฑ์สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะกีฬาวอลเลย์บอล คิดเป็นร้อยละ 80.63 ซึ่งทักษะการเล่นสองมือล่างคิดเป็นร้อยละ 79.17 ทักษะการเล่นสองมือบน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ทักษะการเสิร์ฟ คิดเป็นร้อยละ 80.83 และทักษะการตบ คิดเป็นร้อยละ 77.50 และ 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีระดับความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 4.33)

คำสำคัญ: การจัดฝึกอบรม, ไฮบริด, วอลเลย์บอล

Abstract

This research consists purposes were 1. to develop adaptive training (hybrid) to promote effective volleyball skills according to the 75/75 criteria. 2. to compare the learning achievement results of volleyball skills with the 75 percent criteria. 3. to compare volleyball skills with the 75 percent criteria. and 4. to study the satisfaction of trainees towards adaptive training (hybrid). This is a quantitative research The research instruments consisted of an achievement test a volleyball skills test and a training satisfaction questionnaire. The sample group was 174 students in Mathayom 1 at Nong Ya Ma Municipality School (Roi Et Municipality Sports School) in the academic year 2024 The research was conducted by purposive selection. The data collected from the research instruments were analyzed using descriptive statistics, including percentages, means, standard deviations and comparisons using t-tests The research results found that 1) Adaptive training to promote volleyball skills For Mathayom 1 students the efficiency was 77.50/79.58 which was in line with the set criteria 2) Mathayom 1 students had academic achievement scores significantly higher than the criteria at the .05 level 3) Mathayom 1 students had volleyball skills of 80.63 percent, of which 79.17 percent were low-handed skills, 85.00 percent were high-handed skills, 80.83 percent were high-handed serving skills, and 77.50 percent were high-handed spiking skills and 4) Mathayom 1 students had a high level of satisfaction with the adaptive training ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 4.33)

Keywords: Training Arrangement, Hybrid, Volleyball

บทนำ

กีฬาวอลเลย์บอล เป็นกีฬายอดนิยมชนิดหนึ่งที่คนในโลกนี้นิยมเล่นกันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะวอลเลย์บอลเป็นชนิดกีฬาที่มีความโดดเด่นและมีเสน่ห์ในในการเล่นที่สามารถสร้างนันทนาการและความสนุกสนานร่าเริงให้กับผู้ชมไม่แพ้กีฬายอดนิยมชนิดอื่น ๆ อีกทั้ง อุปกรณ์การแข่งขันไม่ว่าจะเป็น ลูกบอลหรือสนามการแข่งขันสามารถจัดหาได้ง่าย ๆ รวมทั้งวิธีการเล่นและกติกาการแข่งขันก็ไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อน ผู้ไม่เคยเล่นหรือศึกษามาก่อนเพียงได้ลงไปสัมผัสบอลก็สามารถฝึกซ้อมได้เริ่มต้นการเล่นวอลเลย์บอลได้หรือผู้ชมเพียงนั่งสังเกตวิธีและกติกาการเล่นไม่นานก็สามารถเข้าใจในกรรมการแข่งขันได้ไม่ยาก ด้วยเหตุนี้วอลเลย์บอลจึงเป็นชนิดกีฬาที่ประชาชนให้ความสนใจในการเล่นและติดตามชมเกมการแข่งขันเป็นจำนวนมากซึ่งปัจจุบันประชาชนที่ให้ความสนใจและติดตามเชียร์และชมการแข่งขัน กีฬาวอลเลย์บอลมีไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันล้านคนใน 210 ประเทศ โดยปัจจุบันวอลเลย์บอลเป็นกีฬาสากล ที่เป็นทางกีฬาสัมครเล่นที่มีการจัดการแข่งขันทุกรายการทั้งระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศเช่นในประเทศไทย คือ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น กีฬารายการระดับนานาชาติ เช่นโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ และวอลเลย์บอลครั้งปีชิงแชมป์โลกทั้งยังเป็นกีฬาอาชีพที่มีการจัดการแข่งขันลีกวอลเลย์บอลอาชีพไปทั่วโลก วอลเลย์บอลจึงจัดเป็นกีฬาสากลอย่างแท้จริง (อรพรรณ ตุ่นมี, 2564) กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่นิยมเล่นกันโดยทั่วไป

จัดเป็นกีฬาสากลประเภทหนึ่งที่มีความนิยมเป็นอย่างมาก สามารถเล่นได้ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ซึ่งมีการจัดบรรจุเข้าแข่งขันในกีฬาระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับชิงแชมป์โลกทักษะต่าง ๆ ของกีฬาวอลเลย์บอลเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนตั้งแต่วัยเยาว์ การเล่นกีฬาวอลเลย์บอลนั้นนอกจากผู้เล่นจะได้รับความสนุกสนานแล้วยังมีคุณค่าต่อผู้เล่นมีการพัฒนาตัวร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะกลไกและระบบประสาท ดังนั้น กีฬาวอลเลย์บอลจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญ และเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่ส่งเสริมในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน อีกทั้งกีฬาวอลเลย์บอลยังมี ส่วนช่วยในการเสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้เล่นทำให้เกิดความสามัคคีฝึกความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ การร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความมีน้ำใจนักกีฬา รวมไปถึงความซื่อสัตย์ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา กีฬาก็เป็นกิจกรรมสำคัญของพลศึกษาที่จะส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกทางด้านความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี การจัดกีฬาจะต้องจัดให้ส่งเสริมเพื่อให้เกิดคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ของสังคม ผลของการเล่นกีฬาจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการเล่นอย่างตรงไปตรงมาหรือการเล่นกันอย่างยุติธรรม ที่เกิดขึ้นด้วยความพร้อมเพรียง ความร่วมมือ และความมีน้ำใจนักกีฬา ครูจะต้องเลือกการเล่นที่ก่อให้เกิดความไว้วางใจเหมาะสมกับเด็ก ส่งเสริมความเจริญทางกาย อารมณ์ สังคม และเกิดความสนุกสนาน ไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬาชนิดใด ครูต้องอบรมความประพฤติของเด็กไปด้วยเพราะกีฬาจะสอนให้เด็กเกิดความคิด เกิดอารมณ์ มุ่งประโยชน์ทางสังคม คือ ให้อัจฉริยะเปรียบด้วยน้ำใจนักกีฬา (จักร์ จันทวี, 2563)

การเตรียมทีมกีฬานับเป็นหัวใจสำคัญของการเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและสมรรถภาพให้เกิดความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของนักกีฬาและมีความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมทีมที่ดีจะประกอบไปด้วย สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนและโค้ช สุขภาพและสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ขวัญและกำลังใจการบำรุงร่างกายในขณะที่ฝึกซ้อมรวมถึงการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งต่างๆเหล่านี้จะส่งเสริมให้นักกีฬาที่มีความสมบูรณ์จนถึงขีดสุดและจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ทักษะเกิดการกระทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญ กีฬาในแต่ละชนิดแต่ละประเภทก็เช่นกัน ก่อนที่จะประสบความสำเร็จ หรือก่อนที่ผู้เล่นกีฬาได้ดีนั้น ต้องมีปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ทักษะกีฬาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญมากในการเล่นกีฬา ผู้เล่นกีฬาจะต้อง อาศัยทักษะกีฬาในแต่ละประเภทนั้น ๆ มาประกอบกับการเล่นกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่าการแพ้-ชนะในการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ทักษะจะเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินผลของการแข่งขันเนื่องจากการมีทักษะกีฬาที่ดีย่อมจะได้เปรียบคู่แข่งอยู่เสมอ ผู้ฝึกฝนกีฬาจึงต้องอาศัยระยะเวลาในการหมั่นฝึกฝนทักษะชนิดนั้น ๆ อย่างจริงจังจึงจะเกิดทักษะกับตนเองและส่งผลทำให้การเล่นกีฬาของตนมีประสิทธิภาพ วอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมชนิดหนึ่งที่นิยมเล่นทั้งชายและหญิง เพราะเป็นกีฬาที่เล่นได้ง่าย ผู้เล่นสามารถเรียนรู้วิธีการเล่นได้ไม่ยากนัก อีกทั้งเป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา ซึ่งมีทักษะที่ใช้ประกอบการเล่นมากมาย (ประจักษ์ ทองแจ่ม, 2549)

ในประเทศไทยมีการนำกีฬาวอลเลย์บอล ไปจัดการเรียนการสอนและจัดการแข่งขันตั้งแต่ภายในโรงเรียนระหว่างโรงเรียน มหาวิทยาลัย ทั้งเยาวชน และประชาชน เช่น กีฬาสีในโรงเรียน กีฬาระหว่างโรงเรียน กีฬานักเรียนในจังหวัด กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ ผลดีของกีฬาวอลเลย์บอล สามารถช่วยส่งเสริมผู้ที่เล่นให้มีที่เล่นเกิดการพัฒนาใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกมากมาย (ประจักษ์ ทองแจ่ม, 2549)

ทักษะเกิดจากการกระทำบ่อย ๆ หรือทำซ้ำในรูปของการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ตำแหน่งท่าทางของร่างกาย และเวลาในการตอบสนองอย่างต่อเนื่อง ในการเพิ่มทักษะก่อนอื่นจะต้องทราบกลไกที่ถูกต้องในการเคลื่อนไหว และต้องผ่านการฝึกซ้อมหลาย ๆ ครั้ง หลังจากนั้นจึงจะเพิ่มการตัดสินใจเกี่ยวกับความเร็ว ระยะทาง เวลา และการพัฒนาสถานการณ์ของกิจกรรมนั้น ๆ (อวยชัย นุ่มประไพ, 2551) และทักษะในการเล่นวอลเลย์บอล การเล่นกีฬา วอลเลย์บอลมีทักษะส่วนบุคคลพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการเล่นหลายประเภท ซึ่งผู้เริ่มเล่นวอลเลย์บอลจำเป็นต้องเริ่มฝึกในพื้นฐานเหล่านี้ สำหรับในตอนนี้จะได้นำเสนอทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการเล่นวอลเลย์บอลในภาพรวมทุกทักษะ เพื่อที่จะได้ทราบว่าแต่ละทักษะมีวิธีการและความสำคัญอย่างไร รูปแบบทักษะพื้นฐาน ซึ่งทักษะทั้งหมดจำเป็นต้องใช้ในการแข่งขัน ในการฝึกนอกจากผู้เล่นจะสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานทั้งหมดได้แล้ว ยังต้องสามารถเชื่อมโยงการเล่นในแต่ละทักษะได้ด้วย สำหรับการเป็นทีมขึ้นหากผู้เล่นไม่มีความชำนาญในแต่ละทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวกับการเล่นวอลเลย์บอลก็จะทำให้การเล่นเป็นทีมทำได้ยาก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15., 2559)

ดังนั้น จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬา วอลเลย์บอล เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทักษะกีฬา วอลเลย์บอล ที่ถูกต้องและนำไปฝึกให้เกิดความชำนาญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬา วอลเลย์บอลให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องทักษะกีฬา วอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬา วอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด)

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมของงานวิจัยนี้ มุ่งเน้นศึกษาหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกอบรมแบบไฮบริด ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบปกติและการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ แนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยด้านการศึกษาทางไกลและการเรียนรู้แบบผสมผสานที่แสดงให้เห็นว่าการใช้เทคโนโลยีสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนและพัฒนาทักษะได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกกีฬาพบว่า การใช้สื่อการสอนที่มีการให้ฟีดแบ็กแบบเรียลไทม์และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางกายภาพและการคิดเชิงกลยุทธ์ของนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับกีฬา วอลเลย์บอล การฝึกที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะพื้นฐาน เช่น การเสิร์ฟ การรับลูก และการตบ โดยใช้สื่อดิจิทัลร่วมกับการฝึกภาคปฏิบัติสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งขึ้น งานวิจัยหลายฉบับยังชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบเกม (Game-based Learning) และการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกและผู้เรียนสามารถช่วยเสริมสร้างทักษะการเล่นและความเข้าใจในเกมได้ดีขึ้น การทบทวนวรรณกรรม

นี้จึงช่วยให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาแนวทางการฝึกอบรมแบบไฮบริดที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในกีฬาวอลเลย์บอล

การฝึกอบรม เป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความรู้เป็นระบบ รวมถึงการจูงใจ (นิชากร นิธิวุฒิกาศ, 2560) การจัดกิจกรรมอย่างมีกระบวนการให้แก่บุคคลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยผ่านการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาความรู้ เจตคติ และทักษะ โดยมุ่งเน้นให้สามารถนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุตามกิจกรรมขององค์กรในปัจจุบัน และอนาคต (ชากร นิธิวุฒิกาศ, 2560) การฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในสภาวะการณ์หนึ่ง ๆ เพื่อพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ก่อนเกิดให้พัฒนาตนเองและองค์กร (นิชากร นิธิวุฒิกาศ, 2560) การฝึกอบรมมีประโยชน์ในด้านการช่วยปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจ สังคม และความเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการปฏิบัติงาน และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ปฏิบัติงาน โดยวิธีเพิ่มคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานที่มีอย่างจำกัดแทนการเพิ่มจำนวนผู้ปฏิบัติงาน (วรรณสิริ ฐระแพง, 2564)

การเตรียมทีมกีฬานับเป็นหัวใจสำคัญของการเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและสมรรถภาพให้เกิดความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของนักกีฬาและมีความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมทีมที่ดีจะประกอบไปด้วย สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนและโค้ช สุขภาพและสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ขวัญและกำลังใจการบำรุงร่างกายในขณะที่ฝึกซ้อมรวมถึงการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งเสริมให้นักกีฬาที่มีความสมบูรณ์จนถึงขีดสุดและจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ทักษะเกิดการกระทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญ กีฬาในแต่ละชนิดแต่ละประเภทก็เช่นกัน ก่อนที่จะประสบความสำเร็จ หรือก่อนที่ผู้เล่นกีฬาได้ดีนั้น ต้องมีปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ทักษะกีฬาก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญมากในการเล่นกีฬา ผู้เล่นกีฬาจะต้องอาศัยทักษะกีฬาในแต่ละประเภทนั้น ๆ มาประกอบกับการเล่นกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่าการแพ้-ชนะในการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ทักษะจะเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินผลของการแข่งขันเนื่องจากการมีทักษะกีฬาที่ดีเยี่ยมจะได้เปรียบคู่แข่งอยู่เสมอ ผู้ฝึกฝนกีฬาจึงต้องอาศัยระยะเวลาในการหมั่นฝึกฝนทักษะชนิดนั้น ๆ อย่างจริงจังจึงจะเกิดทักษะกับตนเองและส่งผลทำให้การเล่นกีฬาของตนมีประสิทธิภาพ วอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมชนิดหนึ่งที่ยิยมเล่นทั้งชายและหญิง เพราะเป็นกีฬาที่เล่นได้ง่าย ผู้เล่นสามารถเรียนรู้วิธีการเล่นได้ไม่ยากนัก อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา ซึ่งมีทักษะที่ใช้ประกอบการเล่นมากมาย (ประจักษ์ ทองแจ่ม, 2549) ในประเทศไทยมีการนำกีฬาวอลเลย์บอล ไปจัดการเรียนการสอนและจัดการแข่งขันตั้งแต่ภายในโรงเรียนระหว่างโรงเรียนมหาวิทยาลัย ทั้งเยาวชน และประชาชน เช่น กีฬาสีในโรงเรียน กีฬาระหว่างโรงเรียน กีฬานักเรียนในจังหวัด กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ ผลดีของกีฬาวอลเลย์บอล สามารถช่วยส่งเสริมผู้ที่เล่นให้มีที่เล่น เกิดการพัฒนาใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกมากมาย (ประจักษ์ ทองแจ่ม, 2549)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลหนองหญ้าม้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 5 ห้อง จำนวน 174 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลหนองหญ้าม้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 การฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด)

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยทดสอบก่อนการจับตอบรม (Pre-test) และหลังการจัดการฝึกอบรม (Post-test) แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบประเมินทักษะกีฬาฟาวอลเลย์บอล จำนวน 4 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการเล่นสองมือล่าง (การตีก) 2) ทักษะการเล่นสองมือบน (การเซต) 3) ทักษะการตบวอลเลย์บอล (การตบ) 4) ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (การเสิร์ฟ)

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาฟาวอลเลย์บอล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การรวบรวมจากเครื่องมือการวิจัยแล้วนำมาทดสอบก่อนการเข้ารับการฝึกอบรม (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และทดสอบหลังการเข้ารับการฝึกอบรม (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังสิ้นสุดการจัดการฝึกอบรม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ 1) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาฟาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติ t-test (One-Samples) 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะกีฬาฟาวอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติ t-test (One-Samples) และ 4) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาฟาวอลเลย์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที่ (t- test)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนาการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาฟาวอลเลย์บอลให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาฟาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 80.63/79.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องทักษะกีฬาวอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสูงกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 80.63

4. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32, S.D. = 4.33$)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาวอลเลย์บอลให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 80.63/79.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่องทักษะกีฬาวอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะกีฬา วอลเลย์บอลสูงกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 80.63

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32, S.D. = 4.33$)

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) มีคะแนนประสิทธิภาพ กระบวนการ และคะแนนประสิทธิภาพผลลัพธ์ จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีเท่ากับ 80.63/79.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับปัทมา จันทวิมล (2556) เรื่องการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้หลักการจัดการความรู้ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการออกแบบการฝึกอบรมของนักพัฒนาบุคลากร พบว่า รูปแบบการฝึกอบรมผสมผสาน ๆ โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติเข้ามาผสมผสานในกระบวนการฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้รับทั้งความรู้ พัฒนาทักษะ ทั้งจากเนื้อหาความรู้ใหม่และได้มีแลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้และประสบการณ์เรียนรู้จากผู้เข้าฝึกอบรม และผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานที่หลากหลาย ได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งจะช่วยให้ ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถนำ

ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้รับ ไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนในการฝึกอบรมที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้แสวงหาความรู้ใหม่อยู่ตลอดเวลา มีกิจกรรมการแสวงหาความรู้ในเรื่องการออกแบบโครงการฝึกอบรมอย่างมืออาชีพ โดยผู้วิจัยได้จัดแบ่งเนื้อหาการฝึกอบรมและกิจกรรมการฝึกอบรม ให้ได้เรียนรู้และทำกิจกรรมที่ละตอน โดยมีทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มที่ต้องแสวงหาและเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนั้นได้จัดเตรียมแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมที่สามารถหาข้อมูลประกอบการฝึกอบรมได้อย่างละเอียด ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับเนื้อหาความรู้ใหม่ที่ไม่เคยทราบมาก่อน และนำหลักการหรือทฤษฎีการออกแบบการฝึกอบรม ไปใช้ในการปฏิบัติงาน จึงทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้เพิ่มเติมที่ อีกทั้งยังสอดคล้องกับทฤษฎี สุวรรณประทีป (2559) เรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับปัญหาเป็นฐานและแนวคิด ห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้สรุปผลการวิจัยว่า ผู้สอนเป็นผู้นำเหตุการณ์ต่าง ๆ มาใช้ในห้องเรียนปกติและห้องเรียนออนไลน์ โดยจัดการเรียนการสอนให้มีกิจกรรมทำงานกลุ่มในห้องเรียนปกติ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านทางออนไลน์ และทำงานกลุ่มภายในห้องเรียนปกติด้วยกิจกรรมกรณีศึกษา ให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่โดยนำไปเชื่อมโยงกับความรู้ที่มีอยู่ โดยใช้รูปแบบคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดให้เกิดความหลากหลายและสร้างสรรค์ สามารถนำมาบูรณาการในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวรินทร์พร พันเฟื่องฟู (2562) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ตามกระบวนการ GPASS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งความก้าวหน้าของผลการเรียนรู้ เป็นไปตาม สมมติฐานที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับอมารวิ สว่างวงศ์ และคณะ (2566) ที่ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะกีฬาบอลสูงเกินกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน (2560) พบว่า การประเมินผลความเหมาะสมของโครงร่างโปรแกรมฝึกอบรมการสอนพลศึกษาบูรณาการ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนสำหรับครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ มีการประเมินทั้งหมด 8 รายการ พบว่าโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และสวนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.54

4. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาบอลอยู่ในระดับ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) เพื่อส่งเสริมทักษะกีฬาบอล โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคะแนนมากที่สุดคือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพอใจที่ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆจากการฝึกอบรม ($\bar{x} = 4.32, S.D. = 4.33$) ซึ่งสอดคล้องกับนริศรา บุญเที่ยง (2561) เรื่องความพร้อมในการฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม และความพึงพอใจในการฝึกอบรมที่มีผลต่อแรงจูงใจในการนำการฝึกอบรมไปพัฒนาในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในโซนถนนรัชดาภิเษก พบว่า ธนาคารพาณิชย์ในย่านถนน

รัชดาภิเษก มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยที่ใช้ในการฝึกอบรม และมีคอร์สการฝึกอบรมที่ช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อนำมาใช้ในการทำงาน ทำให้พนักงานมีความพึงพอใจในการฝึกอบรมจะนำไปพัฒนาในการทำงาน

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญเกี่ยวกับแนวทางการฝึกซ้อมที่ผสมผสานระหว่างการฝึกอบรมในรูปแบบปกติ (On-site Training) และการฝึกผ่านสื่อดิจิทัล (Online Training) เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการเรียนรู้และสามารถปรับเปลี่ยนตามความสามารถของผู้เรียนได้ การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะพื้นฐานของกีฬาวอลเลย์บอลผ่านระบบการเรียนรู้ที่มีการให้ฝึกแบบเรียลไทม์ พร้อมทั้งใช้กิจกรรมแบบมีส่วนร่วมและเกมเป็นเครื่องมือส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกซ้อมนอกเวลาเรียนและทบทวนบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีพัฒนาการด้านทักษะกีฬาสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการฝึกแบบดั้งเดิม อีกทั้งยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียน รูปแบบการฝึกอบรมแบบไฮบริดนี้จึงเป็นแนวทางที่สามารถนำไปปรับใช้กับการฝึกกีฬาประเภทอื่นและพัฒนาเป็นระบบการเรียนการสอนด้านกีฬาดิจิทัลได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมให้เหมาะกับผู้เข้ารับการอบรมที่มีสไตล์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ด้วยวิธีการปรับกิจกรรมการอบรม รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือการประยุกต์ใช้สื่อตามความเหมาะสม
- 1.2 ผู้จัดกิจกรรมการฝึกอบรมต้องจัดกิจกรรมการอบรมให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้
- 1.3 ผู้จัดฝึกอบรมควรเตรียมความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสื่อ รวมถึงช่องทางการติดต่อสื่อสาร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรทำการศึกษาการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) ในรายวิชาอื่น ๆ
- 2.2 ควรทำการศึกษาการจัดฝึกอบรมแบบปรับเปลี่ยนได้ (ไฮบริด) ร่วมกับการจัดฝึกอบรมเทคนิคอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- จักรี จันทวี. (2563). การพัฒนาแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอลร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อดตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ณิชาร นิชวุฒินาคย์. (2560). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานของครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 11(3), 37-51.
- นริศรา บุญเที่ยง. (2561). ความพร้อมในการฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม และความพึงพอใจในการฝึกอบรมที่มีผลต่อแรงจูงใจในการนำการฝึกอบรมไปพัฒนาในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในโซนถนนรัชดาภิเษกความพึงพอใจในการ

- ฝึกอบรมมีผลต่อแรงจูงใจในการนำการฝึกอบรมไปพัฒนาในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในโซนถนน
รัชดาภิเษก. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประจักษ์ ทองแจ่ม. (2549). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาโอลิมปิกบอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 33. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทมา จันทวิมล. (2556). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้หลักการจัดการความรู้ และการเรียนรู้จากการ
ปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการออกแบบการฝึกอบรมของนักพัฒนาบุคลากร. (วิทยานิพนธ์การครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต).
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์ (2560). การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมการสอนพลศึกษาบูรณาการความรู้เกี่ยวกับอาเซียน สำหรับครู
พลศึกษาในระดับประถมศึกษา. (ปริญญาานิพนธ์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณสิริ อรุณแพง. (2664). การพัฒนากิจกรรมการฝึกอบรมโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันผ่านระบบสังคมออนไลน์สำหรับ
ธุรกิจ เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคลังสินค้าและพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของพนักงานในองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมแปรรูป
อาหาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วทันญา สุวรรณประทีป. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับปัญหาเป็นฐานและแนวคิด
ห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
(วิทยานิพนธ์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วารินทร์พร ฟันเฟื่องฟู. (2562). การจัดการเรียนรู้ Active Learning ให้สำเร็จ. วารสารวิจัยและนวัตกรรมปริทัศน์, 9(1), 135-145.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15. (2559). คู่มือการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศของนักเรียน โครงการ
สานฝันการกีฬาสู่ระบบการศึกษาจังหวัดชายแดนใต้ โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2567, จาก
<https://phokiri.thai.ac/client-upload/phokiri/uploads/filesA5.pdf>
- อมาวลี สว่างวงศ์ และคณะ. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง
ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 15(1), 289-
304.
- อรพรรณ ตุ่นมี. (2564). การพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาโอลิมปิกบอล ตามแนวคิดของเดวิสประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อวยชัย นุ่มประไพ. (2551). ระดับทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ปี
การศึกษา 2550. (ปริญญาานิพนธ์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.